

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Poslovni broj: Pr-922/2025-21

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski radni sud u Zagrebu po sucu toga suda Dariu Partlu na prijedlog višeg sudskog savjetnika Domagoja Balentina, u pravnoj stvari tužitelja Mario Kešćec iz Bjelovara, Tome Bakača 6, OIB: 41997664677, zastupanog po punomoćnicima Marku Gracinu i Vatroslavu Šegi, odvjetnicima u Zajedničkom odvjetničkom uredu Marko Gracin & Vatroslav Šego, Zagreb, protiv tuženika HEP-Proizvodnja d.o.o., Zagreb, Zagorska ulica 1, OIB: 09518585079, zastupanog po punomoćniku Marijanu Ruždjaku, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Ruždjak i partneri d.o.o., Zagreb, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 28. kolovoza 2026., u prisutnosti tužitelja osobno uz punomoćnika Marka Gracina, odvjetnika i zamjenika punomoćnika tuženika Ivana Filkovića, odvjetnika, te presude javno objavljene 17. rujna 2026.,

p r e s u d i o j e

I Nalaže se tuženiku HEP-Proizvodnja d.o.o., Zagreb, Zagorska ulica 1, OIB: 09518585079, da tužitelju Mario Kešćec iz Bjelovara, Tome Bakača 6, OIB: 41997664677, na ime razlike plaće isplati ukupan iznos od 7.502,67 eura bruto zajedno s pripadajućim zateznim kamatama, izuzev zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, koje teku:

- na iznos od 257,63 eura od 21. svibnja 2020. do isplate,
- na iznos od 224,31 eura od 21. lipnja 2020. do isplate,
- na iznos od 219,72 eura od 21. srpnja 2020. do isplate,
- na iznos od 245,34 eura od 21. kolovoza 2020. do isplate,
- na iznos od 235,23 eura od 21. rujna 2020. do isplate,
- na iznos od 236,29 eura od 21. listopada 2020. do isplate,
- na iznos od 238,50 eura od 21. studenoga 2020. do isplate,
- na iznos od 189,13 eura od 21. prosinca 2020. do isplate,
- na iznos od 195,97 eura od 21. siječnja 2021. do isplate,
- na iznos od 196,74 eura od 21. veljače 2021. do isplate,
- na iznos od 172,36 eura od 21. ožujka 2021. do isplate,
- na iznos od 194,28 eura od 21. travnja 2021. do isplate,
- na iznos od 198,63 eura od 21. svibnja 2021. do isplate,
- na iznos od 190,86 eura od 21. lipnja 2021. do isplate,
- na iznos od 183,50 eura od 21. srpnja 2021. do isplate,
- na iznos od 188,46 eura od 21. kolovoza 2021. do isplate,
- na iznos od 189,90 eura od 21. rujna 2021. do isplate,

- na iznos od 183,10 eura od 21. listopada 2021. do isplate,
- na iznos od 181,20 eura od 21. studenoga 2021. do isplate,
- na iznos od 194,64 eura od 21. prosinca 2021. do isplate,
- na iznos od 201,14 eura od 21. siječnja 2022. do isplate,
- na iznos od 203,40 eura od 21. veljače 2022. do isplate,
- na iznos od 172,50 eura od 21. ožujka 2022. do isplate,
- na iznos od 194,99 eura od 21. travnja 2022. do isplate,
- na iznos od 190,83 eura od 21. svibnja 2022. do isplate,
- na iznos od 208,85 eura od 21. lipnja 2022. do isplate,
- na iznos od 196,03 eura od 21. srpnja 2022. do isplate,
- na iznos od 123,72 eura od 21. kolovoza 2022. do isplate,
- na iznos od 161,00 eura od 21. rujna 2022. do isplate,
- na iznos od 125,98 eura od 21. listopada 2022. do isplate,
- na iznos od 129,68 eura od 21. studenoga 2022. do isplate,
- na iznos od 135,30 eura od 21. prosinca 2022. do isplate,
- na iznos od 134,21 eura od 21. siječnja 2023. do isplate,
- na iznos od 144,97 eura od 21. veljače 2023. do isplate,
- na iznos od 120,20 eura od 21. ožujka 2023. do isplate,
- na iznos od 136,47 eura od 21. travnja 2023. do isplate,
- na iznos od 122,43 eura od 21. svibnja 2023. do isplate,
- na iznos od 140,88 eura od 21. lipnja 2023. do isplate,
- na iznos od 140,43 eura od 21. srpnja 2023. do isplate,
- na iznos od 131,10 eura od 21. kolovoza 2023. do isplate,
- na iznos od 143,27 eura od 21. rujna 2023. do isplate,
- na iznos od 129,50 eura od 21. listopada 2023. do isplate,

i to po kamatnoj stopi koja se do 31. prosinca 2022. određuje, za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. do 29. prosinca 2023. po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućeg polugodišta za tri postotna poena, te od 30. prosinca 2023. do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

II Odbija se tužitelj sa dijelom tužbenog zahtjeva koji se odnosi na zakonsku zateznu kamatu na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, kao neosnovan.

III Nalaže se tuženiku HEP-Proizvodnja d.o.o., Zagreb, Zagorska ulica 1, OIB: 09518585079, naknaditi tužitelju Mario Kešćec iz Bjelovara, Tome Bakača 6, OIB: 41997664677, troškove parničnog postupka, u iznosu 2.050,00 eura, sa zateznom kamatom tekućom od 17. rujna 2026. do isplate, po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi navodi da je od 2017. zaposlenik kod tuženika. Tijekom godina rada kod tuženika, ugovorne strane su sklopile više ugovora o radu koji uređuju radni odnos tužitelja u Sektoru za termoelektrane, TE-TO Zagreb, Službi za proizvodnju, Odjel smjene. Ugovorom o radu od 4.10.2017. tužitelju je za radno mjesto "rukovatelj – pomoćnik strojara turbine" (šifra 65.7.3/60) bio utvrđen koeficijent za obračun plaće 2,20. Kasnijim ugovorima o radu tužitelj je zasnovao radni odnos za radno mjesto "strojar" pri čemu mu je ugovorom od 13.11.2020. bio utvrđen koeficijent 2,30, ugovorom od 22.7.2022. koeficijent 2,40 te ugovorom od 5.10.2023. koeficijent 2,60. Tužitelj je ustao ovom tužbom jer smatra da je u odnosu na druge radnike tuženika koji obavljaju isti posao diskriminiran u pogledu visine plaće budući mu se plaća obračunava po umanjenom koeficijentu.

Tužitelj ističe da se u pogonu termoelektrane – toplane djelatnost proizvodnje električne i toplinske energije obavlja u dva postrojenja naziva Blok "L" i Blok "K". Da bi radnik mogao pristupiti samostalnom obavljanju poslova u navedenim blokovima, prethodno mora položiti poslodavčev interni ispit za obavljanje poslova tog radnog mjesta. Tužitelj je položio interni ispit za rad u Bloku "L" 1. kolovoza 2019. te za rad u Bloku "K" 3. veljače 2022. Nadalje, tužitelj navodi da je nakon polaganja internog ispita započeo obavljati iste poslove kao i drugi strojari u blokovima, no tuženik mu nije uskladio plaću s plaćama drugih radnika strojara na istom mjestu već mu se plaća nastavila obračunavati prema koeficijentu 2,20, a kasnije prema koeficijentima 2,30 i 2,40, dok se drugim radnicima koji su tada radili s tužiteljem kao strojari u blokovima "L" i "K" plaća obračunavala primjenom koeficijenta 2,60. Svi radnici zaposleni kod tuženika koji s tužiteljem u njegovom pogonu dijele radno mjesto i radne zadatke obavljaju u potpunosti isti posao, pri čemu rade u smjenama te svaki u svojoj smjeni brine o urednom funkcioniranju pogona. Tužitelj smatra da različito šifriranje koje postoji kod tuženika, iako se u ovom konkretnom slučaju radi o istom nazivu radnog mjesta "strojar", ne može predstavljati zakonitu podlogu za različit obračun osnovne plaće radnicima koji godinama obavljaju isti posao.

Tužitelj ukazuje kako je poslodavac dužan isplatiti jednaku plaću radnicima za jednak rad i rad jednake vrijednosti pritom se pozivajući na odredbe čl. 90. i čl. 91. Zakona o radu ("Narodne novine" broj: 93/14, 127/17, 98/19, 151/22 i 64/23 - u daljnjem tekstu: ZR) o određivanju i jednakosti plaća koje se ne odnose samo na jednakost plaća žena i muškaraca, već općenito na jednakost plaća istih radnih mjesta.

U smislu odredbe čl. 91. ZR – a dvije osobe obavljaju jednak rad i rad jednake vrijednosti ako:

- obavljaju isti posao u istim ili sličnim uvjetima ili bi mogle jedna drugu zamijeniti u odnosu na posao koji obavljaju;
- je rad koji jedna od njih obavlja slične naravi radu koji obavlja druga, a razlike između obavljenog posla i uvjeta pod kojima ih obavlja svaka od njih nemaju značaja u odnosu na narav posla u cijelosti ili se pojavljuju tako rijetko da ne utječu na narav posla u cijelosti;
- je rad koji jedna od njih obavlja jednake vrijednosti kao rad koji obavlja druga, uzimajući u obzir kriterije kao što su stručna sprema, vještine, odgovornost, uvjeti u kojima se rad obavlja te je li rad fizičke naravi.

Dakle, tužitelj zaključno navodi, imajući u vidu citirane odredbe Zakona o radu, da je u konkretnom slučaju riječ o radu radnika strojara koji se međusobno smjenjuju u smjenskom radu na istom radnom mjestu pri čemu iste poslove koje jedan radnik

obavlja u jutarnjoj smjeni, drugi radnik nastavlja obavljati u sljedećoj smjeni i tako naizmjenice prema rasporedu radu.

S obzirom da je tuženik plaću tužitelja obračunavao primjenom umanjenih koeficijenata, to tužitelj prema tužbenom zahtjevu navedenom u tužbi predlaže sudu naložiti tuženiku s osnova razlike plaće isplatu iznosa od 4.356,91 eura bruto za razdoblje od travnja 2020. do rujna 2023. zajedno s pripadajućim zateznim kamatama, uz naknadu parničnog troška uvećanog za zateznu kamatu od presuđenja do isplate.

Nakon provedenog financijskog vještačenja, prema konačno postavljenom tužbenom zahtjevu tužitelj predlaže sudu naložiti tuženiku isplatu iznosa 7.502,67 eura bruto sa zateznim kamama, te potražuje parnični trošak sa zateznim kamatama od presuđenja do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ističe da se protivi tužbi i tužbenom zahtjevu u cijelosti te osporava osnov i visinu tužbenog zahtjeva. Prvenstveno, tuženik osporava navode tužitelja o diskriminaciji u pogledu visine plaće za posao koji obavlja na svom radnom mjestu u odnosu na druge radnike na tom radnom mjestu. Naime, tuženik navodi da tužitelj proizvoljno izabire koeficijent 2,60 kao jedini pripadajući za svoje radno mjesto "Strojar" te kao i jedini pripadajući za drugo radno mjesto "Rukovatelj" na kojem je isto bio zaposlen u utuženom razdoblju. U odgovoru na tužbu tuženik objašnjava kako ugovor o radu za navedeno radno mjesto može biti sklopljen za bilo koji koeficijent u propisanom rasponu odnosno za koeficijent 2,00, 2,10, 2,20, 2,35, 2,40 te 2,60 pozivajući se pritom na Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji HEP-Proizvodnje d.o.o. – Bilten 348, 360, 391, 499, 550, 584, 592 kojim je predviđena tzv. "plivajuća" sistematizacija koja omogućava radnicima napredovanje u skladu s određenim kriterijima, odnosno uvjetima radnog mjesta i zaslugama. U pogledu napredovanja radnika, tuženik smatra kako samo polaganje internog ispita ne znači i automatsko premještanje radnika na drugo radno mjesto. Kod tuženika, je napredovanje (povećanje koeficijenta) moguće ostvariti na dva načina i to premještanjem nakon internog oglasa – premještanje na drugo radno mjesto s višim koeficijentom temeljem prijave radnika na interni oglas te napredovanje na istom radnom mjestu premještanjem na drugi koeficijent unutar raspona koeficijenata određenog radnog mjesta, a sve kako je to opisano u odgovoru na tužbu.

U odnosu na navode tužitelja o (ne)jednakosti plaće, tuženik navodi da tužitelj neosnovano smatra kako ima pravo na plaću u visini koeficijenta 2,60 pozivajući se pritom na koeficijente drugih radnika na tom radnom mjestu koji ujedno nisu usporedivi radnici u smislu čl. 91. Zakona o radu. Iz prethodno navedenog objašnjenja POIS-a jasno je kako neki radnici na navedenom radnom mjestu "strojara" ostvaruju niži, neki viši, a neki i jednaki koeficijent kao tužitelj, sve u skladu s njihovim obrazovanjem, radnim iskustvom (i stručnosti), te zalaganjem. Tuženik ističe da se tužitelj pogrešno uspoređuje s radnicima koji imaju koeficijent 2,60, a koji se ne mogu smatrati usporedivim radnicima u smislu odredaba Zakona o radu s obzirom da isti rade znatno duže kod tuženika, imaju evidentno više radnog iskustva te su znatno ranije obučavani i položili sve državne i interne ispite, te su sukladno tome navedeni koeficijent ostvarili još 2015. Osim toga, spomenuti radnici imaju širi spektar znanja i iskustva u obavljanju poslova. U prilog navedenom tuženik u odgovoru na tužbu navodi historijat radnog odnosa i obrazovanja spomenutih radnika Damira Kukeca, Damira Lisjaka, Tihomira Spudića, Damira Krajačića i Marija Kundera na koje se tužitelj poziva, pri čemu tuženik ističe da su gotovo svi navedeni radnici zaposleni kod tuženika puno ranije nego tužitelj te imaju više radnog iskustva čak i na višim (odgovornijim) radnim mjestima (blokovođa) te veći opseg znanja na pogonskim jedinicama, a isto tako su položili sve

potrebne državne i interne ispite znatno ranije nego tužitelj, te se stoga ne mogu smatrati usporedivim radnicima kako to pogrešno navodi tužitelj. Situacija tužitelja se može usporediti s radnikom Matejom Srukom koji je zaposlen kod tuženika godinu dana kasnije od tužitelja i na isti koeficijent, te je napredovao istim tempom kao i tužitelj. Konačno, tuženik zaključno ističe kako bi se usvajanjem tužbenog zahtjeva doveo u pitanje sustav obračuna, sistematizacije i isplate plaće što bi bilo suprotno POIS-u koji za predmetno radno mjesto predviđa ukupno 6 koeficijenata u rasponu od 2,00 do 2,60 koji sustav je predviđen upravo radi napredovanja radnika kroz radni vijek, sukladno njihovom radnom stažu, obrazovanju, produktivnosti i zalaganju.

Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže sudu odbiti tužbeni zahtjev kao neosnovan, uz naknadu troškova postupka tuženiku.

3. Tijekom dokaznog postupka sud je izvršio uvid u ugovore o radu tužitelja od 4.10.2017., od 13.11.2020., od 22.7.2022. i od 5.10.2023. (str. 9-12 spisa), Zaključak Komisije tuženika od 1.8.2019. o sposobnosti samostalnog obavljanja poslova (str. 13 spisa), Zaključak Komisije tuženika od 3.2.2022. o sposobnosti samostalnog obavljanja poslova (str. 14 spisa), Kolektivni ugovor za Hrvatsku elektroprivredu od 5.11.2019. (str. 15-62 spisa), Dodatak Kolektivnom ugovoru za Hrvatsku elektroprivredu od 6.7.2021. (str. 63-64 spisa), Kolektivni ugovor za Hrvatsku elektroprivredu od 6.10.2023. (str. 65-122 spisa), obračunske isprave za isplaćene plaće za razdoblje od travnja 2020. do rujna 2023. (str. 123-164 spisa), Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta HEP-proizvodnje d.o.o. uz Pravilnik o izmjenama i dopunama Pravilnika o radu za HEP-proizvodnju d.o.o. od 3.6.2015. (str. 178-372 spisa), Uputu o postupku premještaja radnika od 17.5.2017. (str. 373-376 spisa), Kolektivni ugovor za Hrvatsku elektroprivredu od 6.10.2023. (str. 395-452 spisa), Ugovore o radu i Uvjerenja o položenim stručnim ispitima za radnika Damira Lisjaka (str. 453-474 spisa), Ugovore o radu i Uvjerenja o položenim stručnim ispitima za radnika Damira Kukeca (str. 475-495 spisa), Ugovore o radu i Uvjerenja o položenim stručnim ispitima za radnika Damira Krajačića (str. 502-523 spisa), Ugovore o radu i Uvjerenja o položenim stručnim ispitima za radnika Tihomira Spudića (str. 524-548 spisa), Ugovore o radu i Uvjerenja o položenim stručnim ispitima za radnika Matej Sruk (str. 549-559 spisa), Ugovore o radu i Uvjerenja o položenim stručnim ispitima za radnika Mario Kundid (str. 560-575 spisa), izračun pretpostavljene razlike plaće (str. 605 i str. 612 spisa), proveo dokaz saslušanjem svjedoka Damira Lisjaka (str. 608-609 spisa), Damira Krajačića (str. 609-610 spisa), Maria Kundida (str. 610-611 spisa), Matije Martinjaka (str. 613-615 spisa), Tihomira Spudića (str. 615 spisa), Damira Kukeca (str. 615-616 spisa) i saslušanjem tužitelja kao parnične strane (str. 648-650 spisa) te je proveo financijsko vještačenje po vještaku Lidiji Tkalec Gradinščak iz Vještak Tkalec d.o.o. (str. 624-634 spisa) te je izvršen uvid u ostalu dokumentaciju i sudsku praksu koja prileži spisu.

4. Na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, kao i na temelju rezultata cjelokupnog postupka primjenom članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj 53/91, 91/92, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11, 148/11 - pročišćeni tekst, 25/13, 89/14, 70/19, 80/22, 114/22, 155/23 i 146/25, dalje u tekstu: ZPP) sud je utvrdio da je konačno postavljeni tužbeni zahtjev osnovan.

5. Predmet postupka je zahtjev tužitelja za isplatom razlike plaće s osnova umanjenog koeficijenta u utuženom razdoblju od travnja 2020. do rujna 2023.

6. Nesporno je između stranaka da je tužitelj u utuženom razdoblju bio radnik kod tužitelja na radnom mjestu rukovatelj, a od 13.11.2020. na radnom mjestu strojar (opisni naziv S11, Z3), te da mu je u utuženom razdoblju bio utvrđen koeficijent složenosti poslova u rasponu od 2,20 do 2,40. Između stranaka je također nesporno da je tužitelj 1. kolovoza 2019. položio potrebni interni ispit za rad u Bloku "L" te 3. veljače 2022. interni ispit za radu u Bloku "K".

7. Između stranaka u ovom je predmetu sporno ostvaruje li tužitelj pravo na razliku plaće s osnova višeg koeficijenta (2,60) od onog koji mu je bio propisan ugovorima o radu s osnova zakonskih odredaba o jednakosti plaća za jednak rad ili za rad jednake vrijednosti, kao i visina tužbenog zahtjeva.

8. Uvidom u Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta HEP-Proizvodnje d.o.o. – Bilten broj 348, broj 360, broj 391, broj 499, 550, 584, 592 (dalje u tekstu: POIS) utvrđeno je da postoji radno mjesto "Strojar" (S11, Z3) koje je vrednovano koeficijentima u rasponu od 2,00 do 2,60 na način da je svako radno mjesto definirano posebnom šifrom radnog mjesta, opisom radog mjesta, općim i posebnim uvjetima. Iz navedenog proizlazi kako ugovor o radu za navedeno radno mjesto može biti sklopljen za bilo koji koeficijent u propisanom rasponu od 2,00, 2,10, 2,20, 2,35, 2,40 te 2,60 čime je tuženik odredio različitu visinu plaće za ove kategorije radnika, kao što je i nesporno da je tužitelj s tuženikom 5.10.2023. sklopio posljednji Ugovor o radu s koeficijentom složenosti poslova 2,60.

Isto tako, uvidom u Ugovore o radu za radnike za koje tužitelj smatra da su usporedni s njim u pogledu poslova koje obavljaju, utvrđeno je da je radnicima Damiru Kukecu, Damiru Lisjaku, Tihomiru Spudiću, Damiru Krajačiću i Mariju Kundidu za radno mjesto "Strojar" bio utvrđen koeficijent složenosti poslova 2,60.

9. Radi utvrđivanja odlučnih činjenica u ovom postupku i to obavljanja istih odnosno istovrsnih poslova sud je proveo dokaz saslušanjem svjedoka Damira Lisjaka, Damira Krajačića, Maria Kundida, Matije Martinjaka, Tihomira Spudića, Damira Kukeca te tužitelja Maria Keščeca kao parnične strane.

10. Svjedok Damir Lisjak u svom je iskazu naveo da je zaposlen kod tuženika od 1997. Na pogonskoj jedinici Bloku "L" svjedok je počeo raditi otprilike od 2009., a od siječnja 2025. je prešao raditi na Blok "K". Iz iskaza svjedoka proizlazi da poznaje tužitelja budući da su radili zajedno na Bloku "L" tijekom tri godine, a ponekad su radili i u istoj smjeni. Nadalje, svjedok je naveo da se proces rada u bloku odvija u smjenama 12-24 i 12-48, a u svakoj smjeni moraju biti najmanje po dva operatera. Posao strojara obuhvaća upravljanje s plinskim i parnim turbinama i kotlom, nadzor postrojenja kao i upravljanje sa samim postrojenjem, prijava eventualnih kvarova i puštanje u rad. Kao bitno iz iskaza svjedoka slijedi da svi strojari koji rade u pojedinom bloku obavljaju istu vrstu poslova. U pogledu koeficijenta kojeg je imao u utuženom razdoblju, svjedok je izjavio da mu se plaća obračunavala po koeficijentu 2,60. Na poseban upit punomoćnice tuženika da li se radni zadaci iste složenosti i na svim blokovima mogli svim radnicima koji rade na radnom mjestu strojara s obzirom na znanje, iskustvo i osposobljenost odnosno položen interni ispit svjedok je odgovorio da je za rad na pojedinom bloku potrebno prethodno položiti interni ispit kako bi se moglo započeti s radom na tom bloku, što je neovisno o prethodnom radnom iskustvu.

11. Svjedok Damir Krajačić je u svom iskazu naveo da je zaposlen kod tuženika od 1994. te da trenutno radi na pogonskoj jedinici Bloku "K" otprilike zadnje dvije i pol godine, dok je prije toga radio na Bloku "L". Svjedok Damir Krajačić je izjavio da poznaje tužitelja budući da su zajedno radili, a ponekad su znali raditi i u istoj smjeni. Tijekom posljednje dvije godine svjedok je naveo da je radio zajedno s tužiteljem na Bloku "K". Iz iskaza svjedoka također slijedi da se proces rada u blokovima odvija u smjenama te da u svakom bloku moraju biti u jednoj smjeni najmanje po dva operatera. Na poseban upit suda svjedok je izjavio da svi strojar i koji rade u pojedinom bloku rade istu vrstu poslova i imaju ista zaduženja. U razdoblju od travnja 2020. do rujna 2023. plaća mu se je obračunavala po koeficijentu 2,60 po kojem mu se obračunavala od kada je počeo raditi u Bloku "L".

Identično kao i prethodni svjedoci iskazivao je i svjedok Mario Kundid. Svjedok Mario Kundid je u svom iskazu naveo da radi kod tuženika od 1988. te da trenutno radi kao strojar na Bloku "L" na kojem radi od 2010. Iz iskaza svjedoka slijedi da poznaje tužitelja budući su radili zajedno na poslovima strojara Bloka "L", ponekad i u istoj smjeni, sve dok je tužitelj otišao raditi na Blok "K". Kao bitno, iz iskaza ovog svjedoka također slijedi da u pojedinom bloku svi strojar i rade iste vrste poslova i imaju ista zaduženja. U razdoblju od travnja 2020. do rujna 2023. svjedok je izjavio da mu se plaća obračunavala po koeficijentu 2,60. U odnosu na ovaj dio iskaza svjedoka u pogledu koeficijenta, punomoćnica tuženika je navela da je svjedok koeficijent od 2,60 stekao prema ranijoj sistematizaciji i zadržao ga prilikom prelaska na novu sistematizaciju.

12. Svjedok Matija Martinjak u svom je iskazu naveo da radi kod tuženika od 2019., a od 2023. je postao voditelj Službe za proizvodnju. Iz iskaza svjedoka proizlazi da posao strojara u suštini obuhvaća obilazak postrojenja, praćenje rada postrojenja, djelovanje prema uputama nadređenog, prijava kvarova, kao i upravljanje samim procesom proizvodnje predmetnog postrojenja. Svjedok je izjavio da poznaje tužitelja te da je tužitelj otprilike krajem 2021. položio interni ispit za rad na Bloku "K", dok je prije toga radio kao samostalni operater na Bloku "L". U pogledu složenosti poslova na blokovima, svjedok je naveo, da je rad na Bloku "K" nešto složeniji u odnosu na Blok "L". Kao bitno, iz iskaza svjedoka također slijedi da se proces rada u blokovima odvija u smjenama i to na način da u Bloku "L" i Bloku "K" rade po dva operatera u jednoj smjeni. Popis zadataka u navedenim blokovima je u načelu isti, ali da bi pojedini strojar mogao ići obavljati poslove u Blok "K" on za to mora biti posebno osposobljen tj. položiti interni ispit.

U svom iskazu, a povodom upita punomoćnice tuženika u pogledu sustava napredovanja kod tuženika, svjedok je objasnio sustav napredovanja radnika s obzirom na složenost poslova i koeficijente, kojom prilikom je iskazao da se po zaposlenju radnik raspoređuje na manje složena radna mjesta koja su lakša s obzirom na vrstu poslova s manjim koeficijentom. Prije samog polaganja internog ispita, radnici imaju mentora koji ih prati i obučava u radu. Nakon toga oni moraju položiti državni stručni ispit i interni ispit kako bi mogli samostalno upravljati tim strojevima na kojima su prethodno radili. Ukoliko kandidat želi napredovati predlaže mu se da ide raditi na složenijim poslovima i to u drugu pogonsku jedinicu gdje za to postoji potreba, npr. Blok "L", za što također mora položiti potrebne ispite. U slučaju da nadalje pokaže interes, tada će radnik ići raditi na Blok "K", a hijerarhijski iznad toga su poslovi blokovođe pa smjenovođe. Napredovanje je vezano uz sistematizaciju prema Pravilniku. Svjedok je također izjavio da prethodno navedeno predstavlja načelan put, ali se može desiti da postoje iznimke.

Na poseban upit punomoćnice tuženika s kojim bi se radnicima mogao usporediti tužitelj s obzirom na znanje i iskustvo koje posjeduje i poslove koje je obavljao tijekom utuženog razdoblja, svjedok je odgovorio da bi se, ovisno o položenom internom ispitu, mogao usporediti s radnicima Damirom Kukecom i Damirom Krajačićem ukoliko je imao položen interni ispit za rad na bloku "K", dok za razdoblje dok nije imao položen navedeni interni ispit, bi se mogao usporediti s radnicima Branimirom Šustićem i Matejom Sruk, te s Mariom Kundidom, kao i s drugim samostalnim operaterima koji su radili isključivo na Bloku "L".

13. Iz iskaza svjedoka Tihomira Spudića slijedi da je zaposlen kod tuženika od 1989., a da trenutno radio kao blokovođa za pogonske jedinice Blok "L" i Blok "K". Prije toga je obavljao poslove strojara u Bloku "L" i Bloku "K". Za vrijeme rada u Bloku "L", svjedok je izjavio da je obavljao poslove strojara, a koji poslovi obuhvaćaju nadzor nad plinskom turbinom, parnom turbinom, kotlom i pripadajućim vrelovodnim zagrijačima. Svjedok je također naveo da se posao strojara odvija radi u smjenama u trajanju od dvanaest sati, a radi se u pet smjena. U svakoj smjeni na Bloku "L" potrebno je prisustvo najmanje dva operatera. Isto tako, svjedok je izjavio da svi strojari koji rade u Bloku "L" obavljaju sve vrste poslova, a za vrijeme dok je on radio u Bloku "L" plaća mu se obračunavala primjenom koeficijenta 2,50, a kasnije po koeficijentu 2,60 koji je imao i kasnije tijekom rada na Bloku "K". Iz iskaza svjedoka također proizlazi da svi operateri koji rade i na Bloku "K" obavljaju istu vrstu poslova za što moraju imati istu razinu znanja. Svjedok je naveo da poznaje tužitelja te da mu je isti došao na praksu 2018. godine, a nakon nekoliko mjeseci je položio interni ispit i preuzeo poslove strojara Bloka "L". Nakon tog razdoblja, prema kazivanju svjedoka, tužitelj je počeo raditi na Bloku "K" kada je on počeo raditi kao blokovođa.

14. Svjedok Damir Kućec u svom iskazu navodi da je zaposlen kod tuženika od 2003. te da poznaje tužitelja budući da mu je on bio mentor najprije na Bloku "L", a kasnije i na Bloku "K" te da ga je obučavao u poslu. U razdoblju od travnja 2020. do rujna 2023. svjedok je naveo da je radio kao operater u pogonskoj jedinici Blok "K". Poslovi operatera obuhvaćaju pokretanje bloka, upravljanje blokom, nadzor bloka te sigurno zaustavljanje. Svjedok je također naveo da se poslovi strojara u blokovima odvijaju u smjenama u trajanju od 12 sati, dok u svakoj smjeni rade po dva operatera. Smjenski ciklus se odvija u pet smjena, a radnici se izmjenjuju u smjenama. Isto tako, kao iz iskaza prethodnih svjedoka iz iskaza ovog svjedoka također proizlazi da svi operateri koji rade u Bloku "K" obavljaju sve vrste poslova za što moraju posjedovati sva potrebna znanja. U odnosu na koeficijent po kojem mu se obračunavala plaća za vrijeme dok je radio u Bloku "K" svjedok je izjavio da je imao koeficijent 2,60.

Na poseban upit punomoćnice tuženika da li je tužitelj nakon polaganja internog ispita imao isto znanje i iskustvo te mogao na jednako kvalitetan način obavljati posao kao i on svjedok je odgovorio da misli da je mogao, no da su im se nakon toga putevi razišli budući da se bile česte promjene smjena.

15. Tužitelj Mario Keščec saslušan je u svojstvu parnične strane na ročištu održanom 28. kolovoza 2026. (str. 648-650 spisa). Tužitelj je u svom iskazu naveo da radi kod tuženika od 2014. Najprije je radio u održavanju kotlovskog postrojenja, a nakon polaganja internog ispita kao strojar u vrelovodnim kotlovnica. Poslije toga tužitelj je naveo da je prakticirao za rad na Bloku "C", a ujedno i na Bloku "M". Na Blok "L" (kombikogeneracijsko postrojenje) tužitelj je prešao raditi 2018., a za što je 2019. položio interni ispit. Na Bloku "L" tužitelj je radio sve do 2022. kada je prebačen na

prakticiranje na Blok "K" za rad na kojem je krajem te godine položio interni ispit, a na kojem i danas radi. Iz iskaza tužitelja slijedi da njegovi poslovi obuhvaćaju pregled postrojenja, puštanje u rad kao i obilazak samog postrojenja radi utvrđivanja eventualnih nedostataka. Tužitelj je kao bitno u svom iskazu naveo da radi istu vrstu poslova kao i svjedoci koji su bili saslušani u ovom postupku te da svi strojari koji rade u jednom bloku obavljaju istu vrstu poslova. Na poseban upit suda da li mu se je opis poslova i radnih zadataka mijenjao nakon sklapanja ugovora o radu od 5. listopada 2023., kojim mu je utvrđen koeficijent složenosti poslova 2,60, tužitelj je odgovorio da nije. Iz iskaza tužitelja, između ostalog, slijedi i da mu je poznato da je nakon polaganja internog ispita samo jedan kolega dobio koeficijent 2,60 dok on i ostali nisu dobili navedeni koeficijent.

Nadalje, na poseban upit punomoćnika tuženika je li ugovore o radu za radno mjesto strojar od 13. studenog 2020. i 22. veljače 2022. potpisao dobrovoljno i bez prisile tužitelj je odgovorio da ih je potpisao dobrovoljno budući da je već bio diskriminiran što se tiče plaće u odnosu na ostale kolege. U daljnjem tijeku iskaza, a povodom upita zašto nije odbio potpisati ugovore o radu, tužitelj je odgovorio da to nije učinio iz razloga što bi ga poslodavac i dalje ostavio na nižim bodovima i na istom radnom mjestu. Isto tako, tužitelj je tijekom svog iskaza naveo da on nije nikada pismeno prigovorio poslodavcu u pogledu obračuna plaće, već samo usmeno i to tadašnjem šefu proizvodnje. Na daljnji upit punomoćnika tuženika da li ima saznanja koliko godina radnog iskustva su imali njegove kolege i to Damir Lisjak, Tihomir Spudić, Damir Krajačić i Mario Kundid kada su dobili plaću s koeficijentom 2,60 tužitelj je odgovorio da su neki prema njegovom saznanju imali otprilike deset godina radnog iskustva, neki petnaest, a neki po dvadeset godina radnog iskustva, ali da su oni koeficijent 2,60 dobili nakon polaganja ispita za rad na "Bloku L", pri čemu je istaknuo da je za ostvarivanje prava na koeficijent 2,60 bitno polaganje državnog i internog ispita. Punomoćnik tuženika je prigovorio u odnosu na dio iskaza tužitelja i to u dijelu iskaza tužitelja koji je u suprotnosti s dokumentacijom koja prileži spisu kao i navodima tuženika.

16. Sud je u cijelosti ocijenio iskaz tužitelja kao i iskaze saslušanih svjedoka Damira Lisjaka, Damira Kukeca, Maria Kundida, Matije Martinjaka, Tihomira Spudića i Damira Krajačića vjerodostojnima, budući da su isti uvjerljivi, međusobno suglasni, podudaraju se u pogledu odlučnih činjenica, te odgovaraju priležnoj dokumentaciji u spisu. Temeljem njihovih iskaza sud je nesporno utvrdio kako se radi o radnicima tuženika koji su tijekom utuženog razdoblja radili ili rade zajedno s tužiteljem na radnom mjestu strojara u Bloku "L" i Bloku "K" te im se tijekom utuženog razdoblja plaća obračunavala i isplaćivala prema višem koeficijentu od tužitelja. Iz svih iskaza, kako svjedoka tako i tužitelja, slijedi da ne postoji nikakva razlika u obavljanju poslova strojara u pojedinom bloku, konkretno u Bloku "L" u kojem je tužitelj ranije radio kao i u Bloku "K" u kojem tužitelj trenutno radi, već da se radi o potpuno istim poslovima strojara među kojima nema nikakve razlike u pogledu opisa poslova koji se obavljaju u okviru tih radnih mjesta. Nadalje, iz rezultata dokaznog postupka proizlazi da su strojari (pa tako i tužitelj) znali raditi u istim smjenama ili bi nakon primopredaje smjene pojedini strojar nastavio odrađivati iste radne zadatke koje je neposredno prije njega prethodno obavljao drugi strojar kako u Bloku "L" tako i u Bloku "K".

U odnosu na prigovor punomoćnika tuženika na dio iskaza tužitelja sud ističe da je isti ocijenio kao paušalan obzirom da tuženik tom prilikom nije konkretno naveo što je točno iz iskaza tužitelja u suprotnosti s dokumentacijom koja prileži spisu i kojim navodima tuženika.

Svu priloženu dokumentaciju sud je također ocijenio vjerodostojnom, a vjerodostojnost iste stranke nisu osporavale. Iz provedenih dokaza i priloženih isprava, a s obzirom da stranke nisu imale daljnjih dokaznih prijedloga sud je utvrdio da činjenično stanje u dovoljnoj mjeri utvrđeno za donošenje meritorne odluke.

17. Uvidom u Zaključak Komisije tuženika od 1. kolovoza 2019. utvrđeno je da je tužitelj nakon provedenog internog ispita sposoban samostalno obavljati poslove na radnom mjestu: Operater kombikogener. postrojenja Bl. L u Službi za proizvodnju, TE-TO Zagreb, Sektor za termoelektrane, HEP-Proizvodnja d.o.o. Isto tako, uvidom u Zaključak Komisije tuženika od 3. veljače 2022. utvrđeno je da je tužitelj nakon provedenog internog ispita sposoban samostalno obavljati poslove na radnom mjestu: "strojar" (strojar plinskih turbina za kombikogeneracijska postrojenja, operater bloka K) u Službi za proizvodnju, Odjel smjene, TE-TO Zagreb, HEP-Proizvodnja d.o.o. Iz navedenog slijedi zaključak da tužitelj ima identična znanja jednako kao i ostali usporedni radnici koji su bili saslušani kao svjedoci u ovom predmetu. Okolnost što tužitelj ima manje radnog iskustva i staža od pojedinih drugih radnika koji su bili saslušani kao svjedoci u ovom postupku u konkretnom slučaju nije od utjecaja da se isti ne bi mogao smatrati usporednim radnikom kao i svjedoci u ovom postupku budući da je za ishod ovog postupka relevantno da li tužitelj obavlja jednak rad odnosno rad jednake vrijednosti kao i drugi radnici koji imaju viši koeficijent. Pritom također nije od utjecaja niti činjenica što kod tuženika također postoje i pojedini radnici koji imaju isti ili manji koeficijent od tužitelja, a prema navodima tuženika obavljaju isti posao.

18. Odredbe o određivanju i jednakosti plaća sadržane su u članku 90.b ZR-a, koji u stavku 4. određuje da se primjerenom plaćom smatra plaća koja se redovito isplaćuje za jednaki rad, te u članku 91. ZR-a koji propisuje da je poslodavac dužan isplatiti jednaku plaću radnici i radniku za jednak rad ili za rad jednake vrijednosti, a da dvije osobe različitog spola obavljaju jednak rad: ako obavljaju isti posao u istim ili sličnim uvjetima ili bi mogle jedna drugu zamijeniti u odnosu na posao koji obavljaju; ako je rad koji jedna od njih obavlja slične naravi radu koji obavlja druga, a razlike između obavljenog posla i uvjeta pod kojima ih obavlja svaka od njih nemaju značaja u odnosu na narav posla u cijelosti ili se pojavljuju tako rijetko da ne utječu na narav posla u cijelosti (čl. 91. st. 2. ZR-a). Nadalje, čl. 91. st. 3. ZR-a propisano je da rad jednake vrijednosti obavljaju dvije osobe različitog spola ako je rad koji jedna od njih obavlja jednake vrijednosti kao rad koji obavlja druga, uzimajući u obzir kvalifikaciju stečenu određenom razinom obrazovanja i narav posla određenu prema objektivnim kriterijima kao što su potrebna znanja, vještine, odgovornost i samostalnost te uvjeti u kojima se rad obavlja.

Dodatno se ističe kako je člankom 91. stavkom 5. ZR-a propisano da su odredbe suprotne stavku 1. ovog članka u ugovoru o radu, kolektivnom ugovoru, pravilniku o radu ili drugom pravnom aktu ništetne.

19. Pritom se odredbe o jednakosti plaća imaju tumačiti ekstenzivno, što znači da se ne odnose samo na jednakost plaća žena i muškaraca, već općenito i na jednakost plaća radnika koji neovisno od imenovanog radnog mjesta obavljaju iste poslove u istim uvjetima rada, kao što je ovdje slučaj, u odnosu na tužitelja i sve ostale radnike koji obavljaju kod tuženika poslove strojara. Prema stajalištu ovog suda poslodavac je dužan radniku isplatiti plaću za konkretno obavljen faktični rad jer je plaća ekvivalent za faktični rad te njezina isplata ovisi o obavljenom faktičnom radu. Suprotno stajalištu tuženiku da je za ishod ovog postupka isključivo relevantno da je tuženik isplaćivao

tužitelju plaću sukladno sklopljenim ugovorima o radu pri čemu nije od značaja odnos između tuženika i drugih radnika, zaključak je ovog suda da radniku pripada pravo na isplatu plaće koja odgovara vrijednosti stvarno obavljenih poslova ukoliko je ugovorena plaća manja od one koju poslodavac redovno plaća za potpuno isti rad drugim radnicima na tim istim poslovima.

20. Tuženik tijekom postupka nije dokazao da postoji razlika u poslovima ili propisanim kvalifikacijama za radna mjesta strojara navedena u POIS-u, radi čega je sud utvrdio da ne postoje objektivni i valjani razlozi koji bi opravdavali i zahtijevali različito plaćanje kao i da je jedina razlika između radnika strojara u plaći, što je protivno članku 91. ZR-a. U pogledu navedenog sud ističe da je tuženik ovlašten vlastitim pravilnikom i drugim internim aktima utvrđivati organizaciju i sistematizaciju radnih mjesta, kao i sustav obračuna, sistematizacije i isplate plaće, međutim isti je tom prilikom dužan uvažavati zakonsko načelo jednake plaće za jednaki rad ili za rad jednake vrijednosti.

21. Stoga su i sve odredbe navedenih Ugovora o radu koje je tužitelj sklapao s tuženikom, i kojima je koeficijent za obračun plaće bio utvrđen u visini 2,20, 2,30 i 2,40 umjesto u visini od 2,60 ništetne, imajući u vidu odredbu članka 91. stavak 5. ZR-a. Slijedom navedenog, nisu odlučni navodi tuženika na koji način Pravilnik o organizaciji i sistematizaciji radnih mjesta (POIS) utvrđuje radna mjesta strojara; kao ni to jesu li sklopljeni ugovori o radu bili u skladu s navedenim rasponom koeficijenata prema POIS-u, jer je tužitelj u utuženom razdoblju obavljao isti posao u istim uvjetima te je mogao zamijeniti bilo kojeg strojara kako u Bloku "L" tako kasnije i u Bloku "K" koji je u tom razdoblju primao plaću prema većem koeficijentu za obračun plaće (2,60).

22. Slijedom navedenog, sud je temeljem iskaza tužitelja i iskaza svjedoka, kao i uvidom u dokumentaciju u spisu na nedvojben način utvrdio da je tužitelj tijekom utuženog razdoblja bio diskriminiran u pogledu plaće u odnosu na ostale radnike (Damir Lisjak, Damir Krajačić, Mario Kundid, Tihomir Spudić i Damir Kuček) koji su obavljali jednaki rad kao i tužitelj, a kojima se plaća tijekom utuženog razdoblja obračunavala primjenom koeficijenta 2,60 uslijed čega isti ostvaruje pravo na razliku plaće koju potražuje u ovom postupku. Pritom nije od utjecaja činjenica da se radi o radnicima različite dobi i različitog radnog staža, budući da svi obavljaju jednaki posao i isporučuju isti rezultat za ostvareni rad.

23. Radi utvrđivanja visine potraživanja, sud je proveo financijsko vještačenje po vještakinji Lidiji Tkalec Gradinščak iz Vještak Tkalec d.o.o. sa zadatkom da izračuna razliku bruto plaće između stvarno isplaćene plaće i plaće koja je tužitelju trebala biti obračunata i isplaćena primjenom koeficijenta 2,60 u razdoblju od travnja 2020. do rujna 2023. Sudska vještakinja je u svom nalazu i mišljenju od 11. lipnja 2026. temeljem dokumentacije koju je pregledala, a to su obračunske liste plaća tužitelja utvrdila da razlika između plaće koju bi tužitelj ostvario da mu je ista obračunavana primjenom koeficijenta radnog mjesta 2,60 i plaće koja mu je obračunata iznosi ukupno 7.502,67 euro bruto, dok su pojedini mjesečni iznosi vidljivi iz Tabele na str. 6. i 7. Nalaza.

24. Tužitelj nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje vještaka te je podneskom od 29. lipnja 2026. postavio konačni tužbeni zahtjev u skladu s nalazom i mišljenjem vještaka.

25. Tuženik se podneskom od 18. lipnja 2026. očitovao da nema primjedbi u odnosu na računski (matematički) dio nalaza i mišljenja, ali navodi da i nadalje osporava pravni osnov tužbenog zahtjeva u cijelosti. Na ročištu održanom 28. kolovoza 2026. tuženik je istaknuo da uz pravnu osnovu osporava i visinu tužbenog zahtjeva iz podneska tužitelja od 29. lipnja 2026.

26. Sud je u cijelosti prihvatio Nalaz i mišljenje vještaka budući je isti izrađen stručno, jasno i obrazloženo, te u skladu s pravilima struke. Iako je tuženik na ročištu na kojem je zaključena glavna rasprava osporio visinu tužbenog zahtjeva, sud je iste navode ocijenio kao neosnovane budući da su isti neobrazloženi te u suprotnosti s navodima tuženika iz njegovog ranijeg podneska od 18. lipnja 2026. u kojem je istaknuo da nema primjedbi s obzirom da je vještak sačinio i na valjani način obrazložio nalaz i mišljenje.

27. S obzirom da je tužitelj uskladio tužbeni zahtjev s nalazom i mišljenjem vještaka, sud je prihvatio tako postavljeni tužbeni zahtjev i dosudio tužitelju s osnova razlike plaće ukupan bruto iznos od 7.502,67 eura za razdoblje od travnja 2020. do rujna 2023., te je stoga odlučeno kao pod točkom I izreke presude.

28. Na dosuđene mjesečne iznose razlike plaće, tužitelju su dosuđene zakonske zatezne kamate tekuće od dospijeca na pojedine mjesečne iznose do isplate, izuzev zateznih kamata koje teku na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak sadržanih u zatraženoj bruto razlici plaće. Odluka o kamatama temelji se na odredbi čl. 29. st. 1. Zakona o obveznim odnosima ("Narodne novine" broj: 35/05, 41/08, 125/11, 78/15, 29/18, 126/21, 114/22, 156/22, 145/23, 155/23 i 69/26 - dalje: ZOO). Sud je utvrdio da dužnik koji zakasni s ispunjenjem novčane obveze duguje, osim glavnice i zateznu kamatu. Visina zakonske zatezne kamate utvrđena je člankom čl. 29. st. 2. ZOO-a, u visini citiranoj u izreci ove presude.

29. Naime, bruto plaća sastoji se od neto plaće, te doprinosa, poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, a sukladno članku 15. stavak 3. Zakona o porezu na dohodak ("Narodne novine" broj: 177/04, 73/08, 80/10, 114/11, 22/12, 144/12, 43/13, 120/13, 125/13, 148/13, 83/14 i 143/14) i članku 17. stavak 3. Pravilnika o porezu na dohodak ("Narodne novine" broj: 95/05, 96/06, 68/07, 146/08, 2/09, 146/09, 123/10, 137/11, 61/12, 79/13, 160/1 i 157/14), zatezne kamate koje se na zakašnjele isplate plaća isplaćuju po sudskoj presudi ne smatraju se dohotkom i ne podliježu oporezivanju. Iz navedenog proizlazi da bruto plaća koja se isplaćuje po sudskoj presudi do trenutka isplate, u odnosu na porez na dohodak i prirez porezu na dohodak, nije u potpunosti dospjela na naplatu, pa porez na dohodak i prirez porezu na dohodak dospijevaju na naplatu tek isplatom plaće.

Stoga je odlučeno kao pod točkom II izreke presude.

30. Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbama čl. 154. i čl. 155. ZPP-a, te su troškovi odmjereni sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj 138/23) prema vrijednosti predmeta spora i to: za sastav tužbe - 100 bodova po Tbr. 7/1, zastupanja na ročištima dana 15.9.2025., dana 5.3.2026., dana 22.4.2026. te dana 28.8.2026. – svako po 100 bodova po Tbr. 9/1, kao i trošak sastava dva obrazložena podneska od 3.11.2025. i od 29.6.2026. – svaki po 100 bodova po Tbr. 8/1, dakle ukupno 700 bodova što uz vrijednost boda od 2,00 eura

(Tbr. 54) i uvećano za PDV od 25% iznosi ukupno 1.750,00 eura, sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate.

Tužitelj ima pravo i na trošak vještačenja u iznosu od 300,00 eura, obzirom je provođenje ovog dokaza bilo neophodno za ishod ove parnice. Slijedom navedenog na ime ukupnog parničnog troška valjalo je dosuditi tužitelju iznos od 2.050,00 eura sa zateznim kamatama tekućim od presuđenja pa do isplate (čl. 151. st. 3. ZPP-a).

Valja reći i da tužitelju nije priznat trošak sastava podneska od 22.7.2025. kojim se očituje na odgovor na tužbu budući da je isto učinjeno bez prethodnog odobrenja suda prema odredbi čl. 299.a ZPP-a, a navedenim podneskom tužitelj samo dodatno obrazlaže pravnu osnovu svog potraživanja te navodi sudsku praksu.

S obzirom na to da tužitelj nije u sporu uspio samo u razmjerno neznatnom dijelu svojeg zahtjeva u pogledu zateznih kamata na iznos poreza na dohodak i prireza porezu na dohodak, sud je odlučio da je tuženik sukladno čl. 154. st. 5. ZPP-a dužan u cijelosti naknaditi sve troškove postupka tužitelju te je stoga odlučeno kao pod točkom III izreke presude.

31. Slijedom svega navedenog odlučeno je kao u izreci presude.

U Zagrebu 17. rujna 2026.

Sudac:
Dario Partl

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Županijskom sudu. Žalba se podnosi pisano putem ovog suda u četiri istovjetna primjerka, u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa presude.

DNA:

1. tužitelju po punomoćniku
2. tuženiku po punomoćniku

Broj zapisa: **9-3088d-305bd**

Kontrolni broj: **0a058-0d655-3d7d0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski radni sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.